

Lista – „Wyposażanie” (wariant 1 programu, trzyletni)

Część 1 - wyposażanie uczestnika w zakresie: świadectwa, Dobrej Nowiny, tzw. modlitwy grzesznika, pomocy osobie, która się właśnie nawróciła (dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – pliki tekstowe i video do wybranych części).

Uwagi do części 1 – w klasycznym przypadku tę część przerabia się w pierwszym roku relacji uczniowskich. Jednak indywidualne przypadki mogą być różne i należy podchodzić do nich elastycznie, kierując się prowadzeniem Ducha Świętego i doświadczeniem.

- 1) Omówienie, jak przygotować krótkie świadectwo nawrócenia (5-10 minut). Zaprezentowanie własnej historii przez lidera w trakcie aktualnego spotkania. Przygotowanie świadectwa przez uczestników na piśmie na kolejny tydzień. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – „Jak przygotować krótkie świadectwo?” – oddzielny plik tekstowy i video.
- 2) Weryfikacja tekstów świadectw – można to zrobić na spotkaniu lub później i przekazać przed kolejnym spotkaniem. Przygotowanie się na kolejny tydzień na 5-10 minutową prezentację przez uczestników. Jeżeli będzie za mało czasu na przygotowanie, można przesunąć trenowanie prezentacji na termin za dwa spotkania. Rozmowa o ewentualnych trudnościach w dzieleniu się swoją historią.
- 3) Trenowanie prezentacji swojego świadectwa w grupie/parach. Wracaj do trenowania w zależności od potrzeby, tak często, jak będzie wymagała tego indywidualna sytuacja, nawet kosztem czasowego nieprzerabiania kolejnych punktów z listy. Celem jest swoboda w prezentowaniu swojej historii nawrócenia.
- 4) Kontynuacja trenowania prezentacji świadectwa. Jeżeli grupa ma kilka osób, można rozłożyć prezentację na dwa spotkania.
- 5) Wspólne omówienie, krótko i w punktach, czym jest Dobra Nowina. Prezentacja Dobrej Nowiny przez lidera. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – schemat Dobrej Nowiny do listy „Wyposażanie” – oddzielny plik tekstowy i video. Przygotowanie na piśmie Dobrej Nowiny na kolejne spotkanie przez uczestników.
- 6) Wspólna weryfikacja kształtu spisanej Dobrej Nowiny i ustalenie szablonu w głównych punktach. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – schemat Dobrej Nowiny do listy „Wyposażanie” – oddzielny plik tekstowy i video.
- 7) Trenowanie prezentacji Dobrej Nowiny w grupie/parach. Wracaj do trenowania w zależności od potrzeby – tak często, jak będzie wymagała tego indywidualna sytuacja, nawet kosztem czasowego nieprzerabiania kolejnych punktów z listy. Celem jest swoboda w prezentowaniu Ewangelii.

- 8) Kontynuacja trenowania prezentacji Dobrej Nowiny. Jeżeli grupa ma więcej osób, to można rozłożyć prezentację na kolejne spotkania.
- 9) Zaprezentowanie przez lidera ilustracji do poszczególnych elementów Dobrej Nowiny w celu pomocy w lepszym zrozumieniu i poszerzeniu umiejętności skutecznego prezentowania przesłania Ewangelii. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – „Ilustracje do Dobrej Nowiny” – oddzielny plik tekstowy i video.
- 10) Napisanie Dobrej Nowiny współczesnymi, powszechnie używanymi tzw. świeckimi słowami, bez używania religijnych określeń, chrześcijańskich slangów, biblijnych sformułowań – na kolejny tydzień. Rozmowa o wadze nieużywania religijnych slangów np. w jaki sposób tworzy się bariera między rozmówcami, kiedy używa się religijnego slangu? - stajemy się mniej zrozumiali. Jakie znasz przykłady religijnego, chrześcijańskiego slangu? - ekonomia zbawienia, krew baranka obmywa z grzechów, podzielę się tym, co mam na sercu itp. Jak mogą odbierać ludzie Dobrą Nowinę, Boga, jeżeli to, co mówimy, jest dla nich jak obcy język? - jako coś obcego, dalekiego, nie dla nich, ale dla ludzi „specjalnych” (księży, pastorów). Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – „Chrześcijański żargon” – oddzielny plik tekstowy i video.
- 11) Odczytanie spisanej własnymi, niereligijnymi słowami Dobrej Nowiny. Uświadomienie, jak ważne jest niereligijne słownictwo, aby być zrozumiałym dla innych. Nie oznacza to, że typowo biblijne sformułowania są niewłaściwe, ale chodzi o bycie dobrze zrozumianym i o niestawianie barier Ewangelii.
- 12) Zaprezentowanie przez osobę prowadzącą modlitwy, na podstawie której pomagamy poprowadzić kogoś, kto właśnie chce oddać swoje życie Panu Jezusowi. Podkreślenie, jakie elementy są istotne, jakie powinny znaleźć się w takiej modlitwie – przekazanie uczestnikowi spisanej przykładowej wersji. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – „Przykładowa tzw. modlitwa grzesznika” – oddzielny plik tekstowy i video.
- 13) Prezentacja Dobrej Nowiny wraz z tzw. modlitwą grzesznika.
- 14) Przygotowanie i spisanie przez uczestników własnej historii/świadczenia na kolejny tydzień, pod kątem ewentualnego rozdawania lub na stronę internetową. Historia może przybrać zmodyfikowany kształt w stosunku do wcześniej przygotowanego świadectwa. Może dotyczyć nawrócenia z położeniem większego akcentu na dzisiejsze doświadczanie Boga lub może to być klasyczne świadectwo albo ~~lub~~ nawrócenie z dodatkiem jakiegoś szczególnego momentu/sprawy, który/ą chcesz podkreślić. Uwagi: długość świadectwa powinna zależeć od tego, gdzie będzie ono umieszczone. Jeżeli na stronę internetową – powinno być raczej krótkie, jeżeli w formie listu do rozdawania – może być dłuższe, ale z wyczuciem (ludzie generalnie nie lubią długich tekstów). Celem jest potencjalna możliwość rozpowszechniania świadectwa oraz umiejętność poszerzania, dopasowywania własnej historii do konkretnych potrzeb świadczenia.

15)Przeczytanie, weryfikacja przygotowanych świadectw. Na kolejny tydzień przygotowanie już gotowych wersji własnej historii/świadectwa tak, aby można było je komuś dać, czy umieścić na stronie internetowej lub w postaci wizytówki elektronicznej.

16)Trenowanie prezentacji świadectwa.

17)Pomoc osobie, która się właśnie nawróciła, w zrozumieniu tego, co się wydarzyło. Omówienie: co, kiedy, jak i co jeszcze przekazać osobie, którą właśnie przeprowadziliśmy przez tzw. modlitwę powierzenia życia Panu Jezusowi. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Pomoc po nawróceniu” - plik video.

- a) Co – Rzym 10; 9-10 – Jezus jest Panem, uwierzenie w sercu, przyjęcie Bożej sprawiedliwości, przyjęcie zbawienia (patrz też temat: Jezus jest Panem).
Ef 2; 8-10 – przyjęcie zbawienia łaską przez wiarę, prowadzącą do dobrych uczynków, przygotowanych przez Boga (patrz pierwszy temat: Zbawienie – dar od Boga).
Gal 3; 26 – bycie adoptowanym synem/córką samego Boga przez Jezusa Chrystusa.
- b) Kiedy – natychmiast po powierzeniu swojego życia Jezusowi Chrystusowi lub – jeżeli nie ma innego wyjścia – w najbliższych godzinach, najbliższym możliwym czasie.
- c) Jak – prostym językiem, wprost, krótko.
- d) Po co żyję na tej ziemi, skoro Bóg ją zbawił, przyjął do Królestwa Bożego – aby być naśladowcą Pana Jezusa i rybakiem ludzi. Ponieważ nasze życie nie należy już do nas, tylko do Boga, to ON nim dysponuje i chce, abyśmy posłusznie współpracowali z NIM w ratowaniu innych ludzi przed potępieniem (od dnia duchowych narodzin zaszczepianie DNA ucznia Chrystusa). Bycie współpracownikiem Boga jest wielkim przywilejem.
- e) Komu mogę opowiedzieć swoją historię powierzenia życia Panu Jezusowi – poproś, aby pomodlił/a się do Boga, aby Duch Święty przypomniiał wszystkim znajomych i krewnych, których zna (z którymi łączy ich jakaś relacja). Po tym niech sporządzi taką listę (będzie to tylko dla osobistego użytku). Zachęć, aby modlił/a się o wskazanie przez Boga 3-5 osób z listy, którym mogłaby powiedzieć swoją historię z Bogiem (najczęściej będą to osoby, z którymi mamy najbliższą relację, przyjaciele, rodzina). Ponieważ jest to wydarzenie, które przeżyło się samemu, od razu można o tym komuś opowiedzieć bez szczególnego przygotowania.
- f) Zapewnij o swojej pomocy – zaproponuj, że przez najbliższy okres pomożesz jemu/jej w nauczaniu się, jak można opowiadać swoją historię, jak powiedzieć Dobrą Nowinę i jak pomóc pomodlić się komuś modlitwą powierzenia Panu Jezusowi. Tak, aby dobrze i pewnie się czuł/a. Ucz, zachęcaj, pytaj, jak przebiega dzielenie się, ale nie wywołuj presji, poczucia winy.
- g) Porozmawiajcie o tym, jak należy pomóc komuś przejść przez proces nawrócenia. Co jest wyzwaniem w tym, czego się dowiedział/a? Co jest niezrozumiałe w tym procesie? Jak siebie widzi w takiej sytuacji? Pomódlcie się o zrozumienie tego procesu, odwagę i okazję do zastosowania.

- h) Nie przerabiaj aktualnego tematu spotkania, poza częścią odpowiedzialności, ale skoncentruj się nad tym punktem wyposażania. Poproś uczestników, żeby robili własne notatki.
 - i) Nie w każdym przypadku będzie możliwe zastosowanie tego punktu wyposażania. Nie zawsze będziemy pewni czyjegoś nawrócenia, może nie być kontaktu z kimś, czy też zbyt szybkie działanie w danym przypadku nie będzie dobre dla czyjegoś duchowego rozwoju itd. Warto jednak mieć umiejętności, być świadomym i nastawionym na natychmiastowe wyposażanie. W szczególności wobec nawróconych osób, które wykazują gorliwość, odwagę od samego początku. Dobrze jest wesprzeć takie osoby i zachęcić do działania, które może przynieść owoc w postaci nowych nawróconych. Daje to też pewien model na przyszłość i wpływa na DNA ucznia Chrystusa.
- 18)** Wróć do poprzedniego tematu wyposażania. Upewnij się, że wszystko zostało zrozumiane. Odpowiedz na ewentualne pytania. Poproś, aby za tydzień uczestnicy samodzielnie omówili ten punkt wyposażenia, tak, jakby go tłumaczyli osobie, która właśnie się nawróciła. Wy tłumacz, że zachęcenie niektórych do szybkiego dzielenia się, pomoc w wyposażeniu ich, nie jest jednoznaczne z prowadzeniem kogoś w uczniostwie przez dłuższy czas. Jest to bardziej wpisywanie w czyjeś chrześcijańskie DNA, wagi bycia rybakiem ludzi, modelu, jak coś zrobić samemu i w przyszłości z kolejną osobą. Oczywiście może okazać się, że ta osoba spełni wymogi bycia „godnym zaufania” (2 Tym 2; 2) i będzie możliwość kontynuowania z nią kontaktu w formie spotkań uczniowskich.
- 19)** Prezentacja przez uczestnika powyższego punktu z listy wyposażania. Omówcie prezentację. Co poszło dobrze? Co chciałbyś zmienić? Powtórz prezentację, jeżeli uznasz za właściwe. Unikaj ostrych korekt tak, aby zachęcić, aby było to budujące. We właściwej atmosferze można czuć się bezpiecznie, nawet jeśli popełnia się błędy. Jest to czas nauki, wzrastania w umiejętnościach, więc potrzebna jest wyrozumiałość i łagodność.
- 20)** Trenowanie prezentacji świadectwa.
- 21)** Trenowanie prezentacji Dobrej Nowiny razem z tzw. modlitwą grzesznika.
- 22)** Nagrywanie prezentacji świadectwa. W ten sposób można osobiście przyjrzeć się, jak wychodzi mi prezentacja, co jest dobrze powiedziane, a co mógłbym zmienić. Celem jest m.in. oswajanie się z kamerą. Niektórym osobom może to być przydatne w przyszłości.
- 23)** Nagrywanie prezentacji Dobrej Nowiny wraz z tzw. modlitwą grzesznika. W ten sposób można osobiście przyjrzeć się, jak wychodzi mi prezentacja, co jest dobrze powiedziane, a co mógłbym zmienić. Celem jest m.in. oswajanie się z kamerą. Niektórym osobom może to być przydatne w przyszłości.
- 24)** Przygotowanie świadectwa życia z Bogiem. Porozmawiać, jak się przygotować się, co zawrzeć itd. Spisać świadectwo na następny tydzień. Celem jest umiejętność

wszechstronnego sięgania do swojej historii i akcentowania różnych etapów życia, w zależności od potrzeby. Świadek powinien trwać do 20 minut. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – „Jak przygotować świadectwo życia z Bogiem” – oddzielny plik tekstowy i video.

25) Prezentacja świadectwa z zeszłego spotkania.

26) Podsumowanie tej części wyposażania.

Jeżeli na kolejnym spotkaniu planujesz prowadzenie tematu przez uczestnika, przygotuj cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”, które mają być realizowane i rozliczane na spotkaniu. Przygotuj również, jakie ma być zastosowanie, fragment do nauczania na pamięć, jakie fragmenty do studiowania w tygodniu. W naturalny sposób powyższe mogą wynikać z ostatniego tematu, prowadzonego przez prowadzącego.

Ciąg dalszy - część II wyposażania: przygotowywanie uczestnika do prowadzenia kolejnej osoby w uczniostwie, do pomnożenia (dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – pliki tekstowe i video do wybranych części).

Uwagi do części 2 – w klasycznym przypadku tę część przerabia się w drugim roku relacji uczniowskich. Jednak indywidualne przypadki mogą być różne i należy do tego podchodzić elastycznie, kierując się prowadzeniem Ducha Świętego i doświadczeniem.

27) Przeprowadzenie wybranego spotkania przez uczestników. Cel: oswojenie z samodzielnym prowadzeniem. W tym czasie nie zaleca się prowadzenia nowego tematu przez prowadzącego. W zależności od ilości osób w grupie, należy poświęcić odpowiednią ilość spotkań, aby każdy miał okazję poprowadzić jeden z wcześniej przerobionych tematów. Po spotkaniu spiszcie swoje wnioski, obserwacje – co warto utrzymywać, co warto zmodyfikować w prowadzeniu? Na kolejnym spotkaniu zbierzcie wnioski tak, aby było to budujące. Wszyscy się uczymy, nie chodzi o perfekcję.

28) Zebranie wniosków po przeprowadzeniu spotkań przez uczestników. Podsumowanie niech będzie zachęcające, unikać krytyki. Celem nie jest perfekcja, ale stworzenie właściwych warunków do uczenia się, czyli także do popełniania błędów.

29) Definicja uczniostwa i jej omówienie. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Definicja Uczniostwa” - plik tekstowy i video.

30) Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów charakter i specyfikę uczniostwa. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Uczniostwo, ale jakie?” – plik tekstowy i video.

- 31) Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów świadomość uczniostwa, jako procesu. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Nastawienie na proces” – plik tekstowy i video.
- 32) Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów rolę jakości w uczniostwie. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Ilość czy jakość” – plik tekstowy i video.
- 33) Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów wagę indywidualnego spojrzenia na ucznia Chrystusa w kontekście realizowania programu uczniowskiego. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Człowiek a program” – plik tekstowy i video.
- 34) Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów rolę nakierowania się na pokorę w uczniostwie. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Uczniostwo a gwiazdorzanie” – plik tekstowy i video.

Jeżeli na kolejnym spotkaniu planujesz prowadzenie tematu przez uczestnika, przygotuj cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”, które mają być realizowane i rozliczane na spotkaniu. Przygotuj również, jakie ma być zastosowanie, fragment do nauczania na pamięć, jakie fragmenty do studiowania w tygodniu. W naturalny sposób powyższe mogą wynikać z ostatniego tematu, prowadzonego przez prowadzącego.

- 35) Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości.

Przeprowadzenie wybranego spotkania przez uczestników. Cel: oswojenie z samodzielnym prowadzeniem. W tym czasie nie zaleca się prowadzenia nowego tematu przez prowadzącego. W zależności od ilości osób w grupie, należy poświęcić odpowiednią ilość spotkań, aby każdy miał okazję poprowadzić jeden z wcześniej przerobionych tematów. Po spotkaniu spiszcie swoje wnioski, obserwacje – co warto utrzymywać, co warto zmodyfikować w prowadzeniu? Na kolejnym spotkaniu zbierzcie wnioski tak, aby było to budujące. Wszyscy się uczymy, nie chodzi o perfekcję.

- 36) Zebranie wniosków po przeprowadzeniu spotkań przez uczestników. Podsumowanie niech będzie zachęcające, unikać krytyki. Celem nie jest perfekcja, ale stworzenie właściwych warunków do uczenia się, czyli także do popełniania błędów.
- 37) Omów – „Jak przygotowywać się do spotkania grupy uczniowskiej?” Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.
- 38) Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów – „Kogo można wziąć na uczniostwo?”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.
- 39) Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów – „Kiedy uczestnik może prowadzić innych w uczniostwie?”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

40)Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów – „Jak długo kogoś prowadzić?”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

41)Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów – „Rola modelu w procesie pomnożenia”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

Jeżeli na kolejnym spotkaniu planujesz prowadzenie tematu przez uczestnika, przygotuj cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”, które mają być realizowane i rozliczane na spotkaniu. Przygotuj również jakie ma być zastosowanie, fragment do nauczania na pamięć, jakie fragmenty do studiowania w tygodniu. W naturalny sposób powyższe mogą wynikać z ostatniego tematu, prowadzonego przez prowadzącego.

42)Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości.

Przeprowadzenie wybranego spotkania przez uczestników. Cel: oswojenie z samodzielnym prowadzeniem. W tym czasie nie zaleca się prowadzenia nowego tematu przez prowadzącego. W zależności od ilości osób w grupie, należy poświęcić odpowiednią ilość spotkań, aby każdy miał okazję poprowadzić jeden z wcześniej przerobionych tematów. Po spotkaniu spiszcie swoje wnioski, obserwacje – co warto utrzymywać, co warto zmodyfikować w prowadzeniu? Na kolejnym spotkaniu zbierzcie wnioski tak, aby było to budujące. Wszyscy się uczymy, nie chodzi o perfekcję.

43)Zebranie wniosków po przeprowadzeniu spotkań przez uczestników. Podsumowanie niech będzie zachęcające, unikać krytyki. Celem nie jest perfekcja, ale stworzenie właściwych warunków do uczenia się, czyli także do popełniania błędów.

44)Omów rolę małej grupy w czynieniu innych uczniami Jezusa. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – „Uczniostwo a mała grupa” – plik tekstowy i video.

45)Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów rolę zadawania pytań w prowadzeniu studium z Biblii. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – „Rola pytań w studium biblijnym” – plik tekstowy i video.

46)Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli ostatni temat. Wyjaśnij wątpliwości. Omów - „Rola wizji w uczniostwie”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

47)Na kolejnych spotkaniach przydziel uczestnikom już przerobione tematy z części drugiej listy, aby je poprowadzili, według zasady – jedno spotkanie, jeden temat. Celem jest oswojenie się z wyposażaniem innych oraz ugruntowanie. Kolejne punkty wyznaczają kolejność tematów do przeprowadzenia przez danego uczestnika.

- 48)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Definicja uczniostwa i jej omówienie. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Def. Uczniostwa” - plik tekstowy i video.

- 49)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów – charakter i specyfikę uczniostwa. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Uczniostwo, ale jakie?” – plik tekstowy i video.

- 50)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów świadomość uczniostwa, jako procesu. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Nastawienie na proces” – plik tekstowy i video.

- 51)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów rolę jakości w uczniostwie. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Ilość czy jakość” – plik tekstowy i video.

- 52)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów wagę indywidualnego spojrzenia na ucznia Chrystusa w kontekście realizowania programu uczniowskiego. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Człowiek a program” – plik tekstowy i video.

- 53)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów rolę nakierowania się na pokorę w uczniostwie. Dodatkowe narzędzie do przygotowania się dla prowadzącego – „Uczniostwo a gwiazdorzanie” – plik tekstowy i video.

- 54)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów – „Jak przygotować się do spotkania grupy uczniowskiej?”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

- 55)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów – „Kogo można wziąć na uczniostwo?”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

- 56)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów – „Kiedy uczestnik może prowadzić innych w uczniostwie?”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

- 57)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów – „Jak długo kogoś prowadzić?”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

- 58)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów – „Rola modelu w procesie pomnożenia”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

- 59)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów – „Chrześcijański żargon”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

- 60)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów rolę małej grupy w czynieniu innych uczniami Jezusa. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – „Uczniostwo a mała grupa” – plik tekstowy i video.

- 61)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów rolę zadawania pytań w prowadzeniu studium z Biblii. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego – „Rola pytań w studium biblijnym” – plik tekstowy i video.

- 62)** Temat do przeprowadzenia przez uczestnika. Bądź gotowy do wsparcia, wyciągnięcia konstruktywnych wniosków w budujący sposób.

Omów – „Rola wizji w uczniostwie”. Dodatkowe narzędzie dla prowadzącego pod tym samym tytułem – plik tekstowy i video.

Jeżeli na kolejnym spotkaniu planujesz prowadzenie tematu przez uczestnika, przygotuj cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”, które mają być realizowane i rozliczane na spotkaniu. Przygotuj również jakie ma być zastosowanie, fragment do nauczania na pamięć, jakie fragmenty do studiowania w tygodniu. W naturalny sposób powyższe mogą wynikać z ostatniego tematu, prowadzonego przez prowadzącego.

- 63)**Przeprowadzenie wybranego spotkania przez uczestników. Cel: oswojenie z samodzielnym prowadzeniem. W tym czasie nie zaleca się prowadzenia nowego tematu przez prowadzącego. W zależności od ilości osób w grupie, należy poświęcić odpowiednią ilość spotkań, aby każdy miał okazję poprowadzić jeden z wcześniej przerobionych tematów. Po spotkaniu spiszcie swoje wnioski, obserwacje – co warto utrwalać, co warto zmodyfikować w prowadzeniu? Na kolejnym spotkaniu zbierzcie wnioski tak, aby było to budujące. Wszyscy się uczymy, nie chodzi o perfekcję.
- 64)**Zebranie wniosków po przeprowadzeniu spotkań przez uczestników. Podsumowanie niech będzie zachęcające, unikać krytyki. Celem nie jest perfekcja, ale stworzenie właściwych warunków do uczenia się, czyli także do popełniania błędów.
- 65)**Podsumowanie części II listy. Pytania dla uczestników. Jak ważne jest dla Was pomnożenie? Jak nastawiacie się na prowadzenie kolejnej osoby w uczniostwie?